

Súd: Okresný súd Brezno
Spisová značka: 4C/72/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6314208374
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Kekeňák, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSBR:2016:6314208374.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Brezno sudcom JUDr. Ondrejom Kekeňákom, PhD., v právnej veci navrhovateľa TELERVIS PLUS a. s. so sídlom Staré Grunty 7, Bratislava, IČO: 35 717 769, právne zastúpený JUDr. Alan Strelák, advokát so sídlom Na vŕšku 12, Bratislava, IČO: 31 819 702, proti odporcom 1/ D. T. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. F. XXXX/XX, T., 2/ Q. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. XXXX/XX, T. o zaplatenie 885,82 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Odporkyne 1/, 2/ sú p o v i n n é spoločne a nerozdielne zaplatiť navrhovateľovi sumu vo výške 885,82 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,25 % ročne zo sumy 885,82 Eur od 27.05.2014 do zaplatenia, ako aj nahradiť navrhovateľovi trovy konania spočívajúce v súdnom poplatku zaplatenom za návrh na začatie konania vo výške 9,67 Eur na účet navrhovateľa vedený v Poštovej banke, a.s., č.ú. IBAN: J. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, VS: XXXXXXXXXX a v trovách právneho zastúpenia vo výške 108,61 Eur na účet právneho zástupcu navrhovateľa vedený v BRE Bank SA - pobočka zahraničnej banky mBank, č.ú.: IBAN: J XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, pričom súd p o v o ľ u j e odporkyniam 1/, 2/ splácať žalovanú istinu spolu s príslušenstvom, ako aj s náhradou trov konania v pravidelných splátkach vo výške 73,82 Eur mesačne zročných vždy do 25.-teho dňa každého mesiaca počínajúc právoplatnosťou tohto rozsudku pod hrozbou straty výhody splátok s omeškaním čo i len jednej splátky.

odôvodnenie:

Návrhom podaným dňa 06.10.2014 sa navrhovateľ domáhal, aby súd zaviazal odporkyne povinnosťou zaplatiť mu spoločne a nerozdielne sumu vo výške 1 610,23 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,25 % ročne zo sumy 1 610,23 Eur od 27.05.2014 do zaplatenia a súčasne ich zaviazal povinnosťou nahradiť mu trovy konania spočívajúce v súdnom poplatku zaplatenom za návrh na začatie konania a v trovách právneho zastúpenia.

V návrhu uviedol, že s odporkyňou 1/ uzavrel dňa XX.XX.XXXX zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXX (ďalej aj zmluva) na fin. čiastku vo výške 1 050,- Eur za odplatu vo výške 724,50 Eur. Zmluvou sa odporkyňa zaviazala celkovú čiastku vo výške 1 774,50 Eur uhradiť v 13 mesačných splátkach vo výške 136,50 Eur. Prvá splátka bola splatná v 10. deň po uzavretí zmluvy a každá ďalšia až do úplného zaplatenia bola splatná v 30. deň po splatnosti predchádzajúcej splátky, pričom po uplynutí 3 mesiacov od omeškania so zaplatením splátky je navrhovateľ oprávnený žiadať vrátenie celej dlžnej sumy spolu s úrokmi, ak sa nedohodnú zmluvné strany inak. Prevzatie finančnej hotovosti potvrdila odporkyňa 1/ podpisom zmluvy.

Dňa 08.04.2010 odporkyňa 2/ prehlásila, že v zmysle ustanovenia § 303 a nasl. Obchodného zákonníka je povinná zaplatiť navrhovateľovi pohľadávku vrátane úroku, odplaty, zmluvných pokút v prípade, ak odporkyňa 1/ vyššie uvedenú pohľadávku nesplní.

Odporkyne ku dňu podania návrhu uhradili celkovo sumu 164,18 Eur, pričom posledná suma vo výške 27,68 Eur bola uhradená dňa 28.04.2010. Vzhľadom na to, že odporkyne neplnili riadne a včas v zmysle splátkového kalendára, navrhovateľ im oznámil stratu výhody splátok v zmysle § 53 ods. 8 zákona č. 40/1964 Zb. (ďalej aj Občiansky zákonník alebo O.z.). V predžalobnej upomienke navrhovateľ upozornil odporkyne na uplatnenie práva žiadať o zaplatenie celej pohľadávky. V oznámení o zosplatnení záväzku oznámil odporkyniam, že celý dlh (zahŕňajúci nesplatenú časť úveru a odplaty) sa stal splatným ku dňu 20.08.2010. Ku dňu vypracovania návrhu na vydanie platobného rozkazu predstavuje dlžná čiastka sumu 1 610,32 Eur, ktorá predstavuje rozdiel medzi poskytnutým úverom s odplatou v celkovej výške 1 774,50 Eur a čiastkou vo výške 164,18 Eur, ktorá bola uhradená odporkyniami.

K uplynutiu premlčacej lehoty v zmysle § 100 a nasl. O.z. navrhovateľ uviedol, že si v zmysle § 112 O.z. uplatnil právo na súde, konkrétne u Medzinárodného rozhodcovského súdu zriadenom pri Rozhodcovskej spoločnosti a.s. v zmysle rozhodcovskej doložky obsiahnutej v zmluve o úvere. Návrh na začatie rozhodcovského konania bol podaný dňa 05.08.2011, čo navrhovateľ preukázal návrhom doručeným súdu s prezenčnou pečiatkou súdu. Predmetný rozhodcovský súd ukončil svoju činnosť dňa 26.05.2014, čo bolo zverejnené v Obchodnom vestníku č. 98/2014 pod číslom XXXXXXXX zo dňa 26.05.2014. Navrhovateľ má za to, že v zmysle § 112 O.z. premlčacia doba spočívala od 05.08.2011 do 26.05.2014. Do ukončenia svojej činnosti rozhodcovský súd nerozhodol vo veci právoplatným rozhodnutím v predmetnej veci. Keďže na základe citovaného oznámenia v Obchodnom vestníku bol predmetný rozhodcovský súd zrušený, navrhovateľ má za to, že odpadla prekážka litispendencie a uplatňuje svoje právo na miestne príslušnom súde odporcu. Zároveň navrhovateľ žiadal uhradiť zákonný úrok z omeškania odo dňa nasledujúceho po dni ukončenia činnosti súdu, t. j. od 27.05.2014 až do zaplatenia.

Navrhovateľ pripojil k návrhu listinné doklady, a to zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXX, všeobecné obchodné podmienky, prehlásenie ručiteľa, predžalobnú upomienku zo dňa 21.06.2010, oznámenie o zosplatnení záväzku zo dňa 09.09.2010, poštové podacie háčky, návrh na začatie rozhodcovského konania a osvedčenie o registrácii právneho zástupcu navrhovateľa pre DPH.

Na základe výzvy súdu zaplatil navrhovateľ súdny poplatok za návrh vo výške 96,50 Eur.

Súd vydal platobný rozkaz č.k. 3Ro/727/2014-17 zo dňa 24.10.2014, ktorým uložil odporkyniam povinnosť zaplatiť navrhovateľovi spoločne a nerozdielne sumu 1 610,23 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,25 % ročne zo sumy 1 610,23 Eur od 27.05.2014 do zaplatenia, ako aj povinnosť nahradiť navrhovateľovi trovy konania spočívajúce v súdnom poplatku zaplatenom za návrh vo výške 96,50 Eur a v trovách právneho zastúpenia vo výške 190,58 Eur, v lehote 15 dní odo dňa doručenia rozhodnutia.

Uznesením č.k. 3Ro/724/2014-22 zo dňa 07.01.2015 súd zrušil platobný rozkaz č.k. 3Ro/727/2014-17 zo dňa 24.10.2014.

Podaním doručeným súdu dňa 08.01.2015 podala odporkyňa 2/ odpor proti platobnému rozkazu č.k. 3Ro/727/2014-17 zo dňa 24.10.2014, v ktorom uviedla, že nemôže zaplatiť dlžnú sumu vzhľadom na to, že je nezamestnaná a bez nároku na dávku v nezamestnanosti.

Súd opätovne vydal v predmetnej veci platobný rozkaz č.k. 4C/72/2015-40 zo dňa 20.07.2015, ktorým uložil odporkyniam povinnosť zaplatiť navrhovateľovi spoločne a nerozdielne sumu 1 610,23 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,25 % ročne zo sumy 1 610,23 Eur od 27.05.2014 do zaplatenia, ako aj povinnosť nahradiť navrhovateľovi trovy konania spočívajúce v súdnom poplatku zaplatenom za návrh vo výške 96,50 Eur a v trovách právneho zastúpenia vo výške 190,58 Eur, v lehote 15 dní odo dňa doručenia rozhodnutia.

Podaním doručeným súdu dňa 16.11.2015 podala odporkyňa 2/ odpor proti platobnému rozkazu č.k. 4C/72/2015-40 zo dňa 20.07.2015, v ktorom uviedla, že plnenie, ktoré si voči nej navrhovateľ uplatňuje, vychádza a má základ v neprijateľných zmluvných podmienkach v spotrebiteľskej zmluve, pred ktorými jej má súd ex offo poskytnúť ochranu. Z neprijateľných zmluvných podmienok poukázala najmä na neprímerané úročenie úveru vo výške 48,66 %, čo je v rozpore s Občianskym zákonníkom. Ďalšie neprijateľné zmluvné podmienky prenecháva na rozhodnutie súdu, keďže ich nevie označiť. Vo vzťahu

k uplatnenému nároku ďalej vzniesla námietku premlčania uplatneného nároku ako celku, tak aj jednotlivých splátok. Záverom žiadala súd, aby návrh navrhovateľa v celom rozsahu zamietol.

Uznesením č.k. 4C/72/2015-53 zo dňa 30.11.2015 súd uložil odporkyňi 2/ povinnosť zaplatiť súdny poplatok za podaný odpor vo výške 96,50 Eur.

Uznesením č.k. 4C/72/2015-62 zo dňa 15.12.2015 súd zrušil uznesenie č.k. 4C/72/2015-53 zo dňa 30.11.2015, keďže odporkyňa 2/ je v zmysle § 4 ods. 2 písm. za) zákona č. 71/1992 Zb. oslobodená od platenia súdnych poplatkov.

Súd vo veci vytýčil termín pojednávania na 18.02.2016, na ktorom navrhovateľ prostredníctvom svojho právneho zástupcu pred otvorením pojednávania uviedol, že berie návrh späť v časti týkajúcej sa zaplatenia poplatku za poskytnutý úver vo výške 724,50 Eur vrátane úroku z omeškania vo výške 8,25 % ročne zo sumy 724,50 Eur od 27.05.2014 do zaplatenia. Vo zvyšnej časti návrhu týkajúcom sa zaplatenia sumy 885,82 Eur vrátane úrokov z omeškania vo výške 8,25 % ročne zo sumy 885,82 Eur od 27.05.2014 až do zaplatenia naďalej trvá.

Uznesením č.k. 4C/72/2015-73 zo dňa 24.02.2016 súd zastavil konanie v časti istiny týkajúcej sa zaplatenia 724,50 Eur s úrokmi z omeškania vo výške 8,25 % ročne zo sumy 724,50 Eur od 27.05.2014 do zaplatenia. Predmetom konania tak ostalo rozhodnutie súdu o návrhu navrhovateľa, ktorým sa domáha zaplatenia 885,82 Eur vrátane úrokov z omeškania vo výške 8,25 % ročne zo sumy 885,82 Eur od 27.05.2014 do zaplatenia, ako aj rozhodnutie o uplatnenom nároku na náhradu trov konania.

Dňa 25.02.2016 doložil navrhovateľ súdu vyúčtovanie trov právneho zastúpenia.

Uznesením č.k. 4C/72/2015-82 zo dňa 03.03.2016 súd vrátil navrhovateľovi súdny poplatok vo výške 43,50 Eur, krátený o sumu 6,70 Eur, teda celkovo navrhovateľovi vrátil sumu vo výške 36,80 Eur.

Súd vo veci vytýčil termín pojednávania na 14.03.2016 na ktoré predvolal účastníkov konania.

Odporkyňa 1/ neúčast' na pojednávaní súdu ospravedlnila zdravotnými problémami, pričom súhlasila s prejednaním a rozhodnutím predmetnej veci v jej neprítomnosti.

V priebehu pojednávania odporkyňa 2/ prítomná na pojednávaní uviedla, že je ochotná uplatňovaný nárok zaplatiť, avšak platiť nemôže nie viac ako po 50,- Eur mesačne s ohľadom na svoju finančnú situáciu.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením návrhu, listinných dokladov pripojených k návrhu tak, ako sú uvedené vyššie, a to zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX, všeobecných obchodných podmienok, prehlásenia ručiteľa, predžalobnej upomienky zo dňa 21.06.2010, oznámenia o zosplatnení záväzku zo dňa 09.09.2010, poštových podacích hárkov, návrhu na začatie rozhodcovského konania, písomných vyjadrení účastníkov konania, ako aj výsluchom navrhovateľa a odporkyne 2/.

Na základe vykonaného dokazovania zistil súd v podstatných okolnostiach tento skutkový stav :

Navrhovateľ s odporkyňou 1/ uzavrel dňa XX.XX.XXXX zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXX (ďalej aj zmluva) na finančnú čiastku vo výške 1 050,- Eur za odplatu vo výške 724,50 Eur. Zmluvou sa odporkyňa 1/ zaviazala celkovú čiastku vo výške 1 774,50 Eur uhradiť v 13 mesačných splátkach vo výške 136,50 Eur. Prvá splátka bola splatná v 10. deň po uzavretí zmluvy a každá ďalšia až do úplného zaplatenia bola splatná v 30. deň po splatnosti predchádzajúcej splátky, pričom po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky bol navrhovateľ oprávnený žiadať vrátenie celej dlžnej sumy spolu s úrokmi, ak sa nedohodnú zmluvné strany inak. Prevzatie finančnej hotovosti potvrdila odporkyňa 1/ podpisom predmetnej zmluvy.

Dňa 08.04.2010 odporkyňa 2/ prehlásila, že v zmysle ustanovenia § 303 a nasl. Obchodného zákonníka je povinná zaplatiť navrhovateľovi pohľadávku vrátane úroku, odplaty, zmluvných pokút v prípade, ak odporkyňa 1/ vyššie uvedenú pohľadávku nesplní.

Odporkyne 1/ a 2/ ku dňu podania návrhu uhradili navrhovateľovi celkovo sumu 164,18 Eur, pričom posledná suma vo výške 27,68 Eur bola uhradená dňa 28.04.2010. Vzhľadom na to, že odporkyne neplnili riadne a včas v zmysle splátkového kalendára, navrhovateľ im oznámil stratu výhody splátok v zmysle § 53 ods. 8 zákona č. 40/1964 Zb. (ďalej aj Občiansky zákonník alebo O.z.). V predžalobnej upomienke navrhovateľ upozornil odporkyne na uplatnenie práva žiadať zaplatenie celej pohľadávky. V oznámení o zosplatnení záväzku oznámil odporkyniam, že celý dlh (zahŕňajúci nesplatenú časť úveru a odplaty) sa stal splatným ku dňu 20.08.2010, pričom predstavuje čiastku 1 610,32 Eur, ktorá predstavuje rozdiel medzi poskytnutým úverom s odplatom v celkovej výške 1 774,50 Eur a čiastkou vo výške 164,18 Eur, ktorá bola uhradená odporkyňami. Navrhovateľovi nebol zvyšok dlžnej sumy zo strany odporkyň uhradený.

Súd pri rozhodovaní o návrhu vychádzal najmä z týchto ustanovení zákona :

Podľa § 273 ods. 1 Obch. z., časť obsahu zmluvy možno určiť aj odkazom na všeobecné obchodné podmienky vypracované odbornými alebo záujmovými organizáciami alebo odkazom na iné obchodné podmienky, ktoré sú stranám uzavierajúcim zmluvu známe alebo k návrhu priložené.

Podľa § 303 Obch. z., kto veriteľovi písomne vyhlási, že ho uspokojí, ak dlžník voči nemu nesplnil určitý záväzok, stáva sa dlžníkovým ručiteľom.

Podľa § 369 ods. 1 Obch. z., ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, je povinný platiť z nezaplatenej sumy úroky z omeškania dohodnuté v zmluve. Ak úroky z omeškania neboli dohodnuté, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania podľa predpisov občianskeho práva. Ak záväzok vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy a dlžníkom je spotrebiteľ, možno dohodnúť úroky z omeškania najviac do výšky ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva.

Podľa § 387 ods. 1 Obch.z., právo sa premlčí uplynutím premlčacej doby ustanovenej zákonom.

Podľa § 391 ods. 1 Obch.z., pri právach vymáhateľných na súde začína plynúť premlčacia doba odo dňa, keď sa právo mohlo uplatniť na súde, ak tento zákon neustanovuje niečo iné.

Podľa § 392 ods. 1 Obch.z., pri práve na plnenie záväzku plynie premlčacia doba odo dňa, keď sa mal záväzok splniť alebo sa malo začať s jeho plnením (doba splatnosti). Ak obsah záväzku spočíva v povinnosti nepretržite vykonávať určitú činnosť, zdržať sa určitej činnosti alebo niečo strpieť, začína premlčacia doba plynúť od porušenia tejto povinnosti.

Podľa § 397 Obch.z., ak zákon neustanovuje pre jednotlivé práva inak, je premlčacia doba štyri roky. Podľa § 402 Obch.z., premlčacia doba prestáva plynúť, keď veriteľ za účelom uspokojenia alebo určenia svojho práva urobí akýkoľvek právny úkon, ktorý sa považuje podľa predpisu upravujúceho súdne konanie za jeho začatie alebo za uplatnenie práva v už začatom konaní.

Podľa § 497 Obch. z., zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 499 Obch. z., za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa

Podľa § 502 ods. 1 Obch. z., od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

Podľa § 506 Obch. z., ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi.

Podľa § 53 ods. 1 O. z., spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Vykonaným dokazovaním je preukázané, že navrhovateľ uzavrel s odporkyňou 1/ dňa XX.XX.XXXX zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXX (ďalej aj zmluva) na fin. čiastku vo výške 1 050,- Eur za odplatu vo výške 724,50 Eur. Zmluvou sa odporkyňa 1/ zaviazala celkovú čiastku vo výške 1 774,50 Eur uhradiť navrhovateľovi v 13 mesačných splátkach vo výške 136,50 Eur. Prvá splátka bola splatná v 10. deň po uzavretí zmluvy a každá ďalšia až do úplného zaplatenia bola splatná v 30. deň po splatnosti predchádzajúcej splátky, pričom po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky bol navrhovateľ oprávnený žiadať vrátenie celej dlžnej sumy spolu s úrokmi, ak sa zmluvné strany nedohodnú inak. Prevzatie finančnej hotovosti potvrdila odporkyňa 1/ podpisom zmluvy. V rámci obchodných podmienok zmluvy o úvere bolo dojednaná rozhodcovská doložka, v zmysle ktorej sa zmluvné strany dohodli, že všetky spory, ktoré medzi nimi vzniknú, sa predložia na rozhodnutie rozhodcovi Medzinárodného rozhodcovského súdu zriadenom pri Rozhodcovskej spoločnosti a.s., IČO: 44 146 990.

Dňa 08.04.2010 odporkyňa 2/ prehlásila, že v zmysle ustanovenia § 303 a nasl. Obchodného zákonníka je povinná zaplatiť navrhovateľovi pohľadávku vrátane úroku, odplaty, zmluvných pokút, a to v prípade, ak odporkyňa 1/ vyššie uvedenú pohľadávku nesplní.

Odporkyne ku dňu podania návrhu uhradili celkovo sumu 164,18 Eur, pričom posledná suma vo výške 27,68 Eur bola uhradená dňa 28.04.2010. Vzhľadom na to, že odporkyne neplnili riadne a včas v zmysle splátkového kalendára, navrhovateľ im oznámil stratu výhody splátok v zmysle § 53 ods. 8 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka. V predžalobnej upomienke navrhovateľ upozornil odporkyne na uplatnenie práva žiadať o zaplatenie celej pohľadávky. V oznámení o zosplatnení záväzku oznámil odporkyniam, že celý dlh zahŕňajúci nesplatenú časť úveru a odplaty sa stal splatným ku dňu 20.08.2010. Ku dňu vypracovania návrhu na vydanie platobného rozkazu predstavuje dlžná čiastka sumu 1 610,32 Eur, ktorá predstavuje rozdiel medzi poskytnutým úverom s odplatou v celkovej výške 1 774,50 Eur a čiastkou vo výške 164,18 Eur, ktorá bola uhradená odporkyňami. Navrhovateľovi nebol zvyšok dlžnej sumy zo strany odporkyň uhradený.

Navrhovateľ si následne uplatnil právo na súde, konkrétne u Medzinárodného rozhodcovského súdu zriadenom pri Rozhodcovskej spoločnosti a.s. v zmysle rozhodcovskej doložky obsiahnutej v zmluve o úvere. Návrh na začatie rozhodcovského konania bol podaný dňa 05.08.2011, čo je preukázané návrhom doručeným súdu s prezenčnou pečiatkou rozhodcovského súdu. Predmetný rozhodcovský súd ukončil svoju činnosť dňa 26.05.2014, čo bolo zverejnené v Obchodnom vestníku č. XX/XXXX pod číslom XXXXXXXX zo dňa 26.05.2014. Rozhodcovský súd ku dňu ukončenia svojej činnosti vo veci samej nerozhodol.

Uznesením č. k. 4C/72/2015-73 zo dňa 24.02.2016 súd zastavil konanie v časti istiny týkajúcej sa zaplatenia 724,50 Eur s úrokmi z omeškania vo výške 8,25 % ročne zo sumy 724,50 Eur od 27.05.2014 do zaplatenia. Predmetom konania tak ostalo rozhodnutie súdu o návrhu navrhovateľa, ktorým sa domáha zaplatenia 885,82 Eur vrátane úrokov z omeškania vo výške 8,25 % ročne z tejto sumy od 27.05.2014 do zaplatenia, ako aj rozhodnutie o uplatnenom nároku na priznanie náhrady trov konania.

Preverením zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX bolo zistené, že typovo sa uvedená zmluva zaraďuje medzi tzv. absolútne obchody v súlade s ustanovením § 261 ods. 6 písm. d) Obch. z., čo znamená, že tento právny vzťah bez ohľadu na povahu zmluvných strán, t. j. či na jednej strane vystupuje spotrebiteľ alebo nie, podlieha právnej úprave obsiahnutej v tretej časti Obchodného zákonníka, na ktorý sa obligatórne uplatní právna úprava Obchodného zákonníka ako lex specialis vo vzťahu k všeobecnej úprave obsiahnutej v Občianskom zákonníku. Skutočnosť, že odporkyňa 1/ pri uzatvorení zmluvy o úvere mala postavenie spotrebiteľa v zmysle zákona č. 258/2011 Z. z. nemá za následok, že by zmluvný vzťah stratil charakter absolútneho obchodného záväzkového vzťahu a mal by sa následne spravovať výhradne iba ustanoveniami Občianskeho zákonníka. Použitie Občianskeho zákonníka v

danom prípade prichádza do úvahy len v tom prípade, ak určitú otázku záväzkovo-právneho vzťahu medzi navrhovateľom a odporkyňou Obchodný zákonník neupravuje.

Spotrebiteľská zmluva nie je samostatným typom zmluvy (aj keď je v Občianskom zákonníku pomenovaná), ale možno ju označiť ako druh zmluvy, pre ktorú najmä Občiansky zákonník, ale aj iné právne predpisy ustanovujú osobitné podmienky a určujú, aké náležitosti zmluva musí obsahovať, a naopak, ktoré v nej nesmú byť (neprijateľné podmienky) na ochranu tzv. slabšej zmluvnej strany.

Úprava spotrebiteľskej zmluvy tvorí právny základ ochrany spotrebiteľa v súkromno-právnych vzťahoch a je základným inštitútom spotrebiteľského práva. Charakter spotrebiteľskej zmluvy môže mať zmluva kúpna, zmluva o dielo, poisťná zmluva, zmluva o obstaraní zájazdu, lízingová zmluva, zmluva o dodávke plynu a elektriny, zmluva o pripojení, a ďalšie. Charakter spotrebiteľskej zmluvy môžu mať aj zmluvy uzatvárané podľa Obchodného zákonníka, ako aj ďalších osobitných predpisov.

Spotrebiteľská zmluva sa uzatvára medzi dodávateľom na strane jednej a spotrebiteľom na strane druhej. Dodávateľ je ten, ktorý pri uzavieraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom bude vždy osoba (fyzická či právnická), ktorá pri uzavieraní tejto zmluvy nekoná ako podnikateľ, teda osoba, ktorá pri uzavieraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti, alebo inej podnikateľskej činnosti, pričom nie je rozhodujúce, či spotrebiteľ mal možnosť ovplyvniť obsah zmluvy (uznesenie Krajského súdu v Bratislave z 30. apríla 2010, sp. zn. 5Co/140/10 - 67).

Súd teda v zmysle vyššie uvedených skutočností konštatuje, že aj napriek tomu, že predmetný záväzkovo-právny vzťah medzi navrhovateľom a odporcom možno hodnotiť ako tzv. absolútny obchod, nevylučuje to samo osebe aplikáciu ustanovení § 52 - § 54 O. z. na predmetnú zmluvu o úvere, keďže zmluva o úvere uzavretá medzi navrhovateľom (vystupujúcim v zmysle § 52 ods. 3 zákona v postavení dodávateľa) a odporkyňou (vystupujúcou v zmysle § 52 ods. 4 zákona v postavení spotrebiteľa) ako zmluvný typ podliehala v čase uzavretia režimu právnej úpravy spotrebiteľských zmlúv podľa Občianskeho zákonníka, keď spĺňala náležitosti vyžadované ust. § 52 ods. 1, 3, 4 O. z.

Súd však považuje za potrebné uviesť, že znenie ustanovenia § 54 ods. 1 O. z. nie je možné považovať za akýsi materiálny korektív, ktorý by umožňoval považovať všetky ustanovenia Občianskeho zákonníka za jednostranne kogentné, od ktorých by nebolo možné sa odchýliť v neprospech spotrebiteľa. K záveru, že zákonodarca počítal len s kogentnosťou úpravy spotrebiteľských zmlúv, a nie s kogentnosťou celého Občianskeho zákonníka, možno dospieť logickým výkladom ustanovení Obchodného zákonníka (napr. § 369 ods. 1 veta tretia, ktorý vo svojej úprave priamo počíta so spotrebiteľom; v prípade jednostrannej kogentnosti Občianskeho zákonníka by uvedená veta nemala žiadny právny význam). S uvedeným výkladom sa stotožnil aj Najvyšší súd SR, ktorý vo svojom rozhodnutí sp. zn. 6 M Cdo/4/2012 zo dňa 27.03.2013 okrem iného uviedol nasledovné:

"Generálny prokurátor v mimoriadnom dovolaní správne uvádza, že zmluva o úvere upravená ustanoveniami § 497 až § 507 Obchodného zákonníka je tzv. absolútnym obchodom, čo znamená, že sa tento právny vzťah bez ohľadu na povahu jeho účastníkov spravuje Obchodným zákonníkom. V zmysle § 261 ods. 4 Obchodného zákonníka sa akcesorické záväzky spravujú režimom Obchodného zákonníka, pokiaľ je tomuto režimu podriadený hlavný záväzok. Vzťahy, ktoré vznikajú pri zabezpečení záväzkov z úverovej zmluvy, sa preto spravujú ustanoveniami Obchodného zákonníka (porovnaj rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 18. mája 2000, sp. zn. 4Obo/115/99). Generálny prokurátor správne uvádza, že jedným zo spôsobov zabezpečenia záväzku z obchodno-právneho vzťahu je aj ručenie, ktorého komplexná, ucelená právna úprava sa nachádza v ustanoveniach § 303 až § 312 Obchodného zákonníka. Na záväzkové vzťahy vyplývajúce z ručenia v prípade zabezpečenia plnenia z úverovej zmluvy, vrátane právneho vzťahu medzi ručiteľom a dlžníkom, sa preto použijú ustanovenia Obchodného zákonníka, a nie Občianskeho zákonníka. V takomto prípade použitie ustanovení Občianskeho zákonníka neprichádza do úvahy ani pri posudzovaní otázok premlčania, keďže všeobecná právna úprava premlčania je obsiahnutá v obchodnom práve, konkrétne v ustanoveniach § 387 a nasl. Obchodného zákonníka".

S ohľadom na vyššie uvedené skutočnosti je teda potrebné konštatovať, že na predmetnú zmluvu o úvere sa budú primárne aplikovať ustanovenia Obchodného zákonníka spolu s ustanoveniami § 52

až § 54 Občianskeho zákonníka a zákonom č. 258/2001 Z.z. ako lex specialis v pomere k zvyšným ustanoveniam Občianskeho zákonníka ako lex generalis, ktorý sa použije iba na vyplňovanie prípadných medzier v zákone, t. j. keď niektoré otázky právnych vzťahov Obchodný zákonník, alebo ustanovenia § 52 až § 60 Občianskeho zákonníka, neupravujú.

Preverením predmetnej zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX možno konštatovať, že ročná percentuálna miera nákladov vo výške 48,66 % ročne (do ktorej sú okrem iného zahrnuté aj namietané úroky v zmysle § 2 písm. c), d) zákona č. 258/2001 Z.z.) je vypočítaná (ako vyplýva z článku 19 ods. 1 zmluvných podmienok zmluvy o úvere) v súlade so vzorcom uvedeným v prílohe zákona č. 258/2001 Z. z. Jej výška neprevyšuje štandardnú výšku dojednanú v rámci úverových zmlúv uzatváraných v predmetnom období v zmysle § 3 ods. 10 zákona č. 258/2001 Z.z. v nadväznosti na nariadenie vlády SR č. 238/2008 Z.z. v spojení so zverejnenými údajmi vedenými na internetovej stránke ministerstva financií <<http://www.finance.gov.sk/Default.aspx?CatID=6865>>. Z vykonaného dokazovania je teda zrejmé, že neexistuje žiadny dôvod, pre ktorý by mala byť ročná percentuálna miera nákladov vo výške 48,66 % v rozpore so zákonom č. 258/2001 Z. z., resp. pre ktorý by mala byť neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Preverením predmetnej zmluvy o úvere nebolo zistená existencia žiadnych neprijateľných zmluvných podmienok.

Súd nemohol akceptovať vznesenú námietku premlčania voči pohľadávke vyplývajúcej z úveru v celosti ani voči jednotlivým splátkam úveru, keďže v súlade s právnym názorom uvedeným v rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Obo/54/2007 zo dňa 17.06.2008, splatnosť pohľadávky z úverovej zmluvy v prípade, ak bolo v zmluve o úvere dohodnuté splácanie úveru v splátkach, nejde o čiastkové plnenie podľa § 392 ods. 2 Obch.z., ale o jedno plnenie, ktorého úhrada bola dohodnutá v splátkach. Preto pri posudzovaní uplatňovanej námietky premlčania pohľadávky bude súd vychádzať zo dňa splatnosti úveru ako celku, a nie zo dňa splatnosti jeho jednotlivých splátok.

Plynutie, resp. uplynutie všeobecnej štvorročnej premlčacej lehoty v zmysle ustanovenia § 387 a nasl. Obchodného zákonníka sa posudzuje buď od jej konečnej splatnosti, alebo od jej „zosplatnenia“ v zmysle § 506 Obch.z. podľa toho, ktorá z uvedených možností nastane skôr. Keďže z návrhu, ako aj z dokladov pripojených k návrhu vyplýva, že k 09.09.2010 došlo k „zosplatneniu“ predmetného úveru, pri posudzovaní skutočnosti, či došlo k premlčaniu uplatnenej pohľadávky alebo jej časti treba vychádzať zo dňa 09.09.2010 (deň „zosplatnenia“ úverovej zmluvy, resp. deň odstúpenia od zmluvy zo strany navrhovateľa) ako určujúceho dňa pre určenie začiatku plynutia premlčacej lehoty. Navrhovateľ si nárok vyplývajúci z úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXX uplatnil u Medzinárodného rozhodcovského súdu zriadenom pri Rozhodcovskej spoločnosti a.s. v zmysle rozhodcovskej doložky obsiahnutej v zmluve o úvere. Návrh na začatie rozhodcovského konania bol podaný dňa 05.08.2011, čo je preukázané návrhom doručeným súdu s prezenčnou pečaťou rozhodcovského súdu. Predmetný rozhodcovský súd ukončil svoju činnosť dňa 26.05.2014, čo bolo zverejnené v Obchodnom vestníku č. XX/XXXX pod číslom XXXXXXXX zo dňa 26.05.2014. Rozhodcovský súd ku dňu ukončenia svojej činnosti vo veci samej nerozhodol. V zmysle § 391 ods. 1 Obch.z. premlčacia doba spočívala od 05.08.2011 do 26.05.2014. Vzhľadom na to, že navrhovateľ si pohľadávku vzniknutú zo zmluvy o úvere uplatnil na súde dňa 06.10.2014, súd musí konštatovať, že v čase podania návrhu na súd (kedy začala premlčacia lehota spočívať v zmysle ust. § 402 Obch.z.) neuplynula štvorročná premlčacia lehota plynúca od 09.09.2010, resp. ani trojročná premlčacia lehota v zmysle Občianskeho zákonníka. Nárok navrhovateľa preto nie je premlčaný v celosti a ani v časti.

Navrhovateľ si v rámci návrhu uplatnil voči odporkyniam aj nárok na zaplatenie úrokov z omeškania, pretože odporkyne mu dlžnú čiastku neuhradili v lehotách stanovených v zmluve o úvere a v súlade s § 506 Obch. z. poskytnutý úver „zosplatnil“ k 09.09.2010. Nezaplatením dlžnej sumy do dňa splatnosti poskytnutého úveru, t. j. do 09.09.2010 sa dostali odporkyne s platením dlhu do omeškania.

Z vykonaného dokazovania má súd preukázané, že v návrhu uplatňované úroky z omeškania majú oporu v citovanom nariadení vlády SR č. 87/1995 Zb., ako aj v ustanovení § 369 ods. 1 Obch. z.. Súd preto aj vyššie uvedený uplatnený nárok navrhovateľovi priznal v plnom rozsahu.

Súd z vyššie uvedených dôvodov návrhu navrhovateľa vyhovel, pretože ho považuje za dôvodný.

Podaním doručeným súdu dňa 17.03.2016 si navrhovateľ vyčíslil a uplatnil trovy konania spočívajúce v trovách právneho zastúpenia vo výške 1 106,96 Eur. Okrem toho žiadal priznať aj náhradu súdneho poplatku zaplateného za návrh na začatie konania tak, ako vyplýva z obsahu spisu.

Podľa § 142 ods. 2 O.s.p., ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Podľa § 9 ods. 1 vyhlášky 655/2004 Z.z. (ďalej Advokátskej tarify), základná sadzba tarifnej odmeny sa stanoví podľa tarifnej hodnoty veci alebo druhu veci, alebo práva a podľa počtu úkonov právnej služby, ktoré advokát vo veci vykonal, ak táto vyhláška neustanovuje inak.

Podľa § 10 ods. 2 Advokátskej tarify, ak nie je ustanovené inak, považuje sa za tarifnú hodnotu výška peňažného plnenia alebo cena veci alebo práva, ktorých sa právna služba týka, určená pri začatí poskytovania právnej služby; za cenu práva sa považuje aj hodnota pohľadávky, hodnota záväzku a hodnota veci, o ktorej vlastníctvo sa vedie spor alebo ktorej vydanie je predmetom súdneho sporu.

Podľa § 13a ods. 1 Advokátskej tarify, odmena vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za tieto úkony právnej služby:

- a) prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom,
- b) ďalšia porada alebo rokovanie s klientom za každú skončenú hodinu,
- c) písomné podanie na súd alebo iný orgán alebo protistrane týkajúce sa veci samej,
- d) účasť na konaní pred súdom alebo iným orgánom a na konaní o zmieri, a to za každé začaté dve hodiny bez ohľadu na počet týchto za sebou nadväzujúcich úkonov vykonaných počas dvoch hodín; ak úkon alebo na seba nadväzujúce úkony trvajú viac ako štyri hodiny, patrí odmena za každé dve skončené hodiny,
- e) vypracovanie právneho rozboru veci,
- f) rokovanie s protistranou, a to za každú skončenú hodinu,
- g) návrh na predbežné opatrenie, ak k nemu dôjde pred začatím konania, odvolanie proti takémuto rozhodnutiu o predbežnom opatrení, návrh na obnovu konania, odvolanie, dovolanie, návrh na podanie mimoriadneho dovolania,
- h) vypracovanie listiny o právnom úkone alebo jej podstatné prepracovanie.

Podľa § 15 Advokátskej tarify, advokát má popri nároku na odmenu aj nárok

a) na náhradu hotových výdavkov účelne a preukázateľne vynaložených v súvislosti s poskytovaním právnych služieb, najmä na súdne poplatky a iné poplatky, cestovné a telekomunikačné výdavky a výdavky za znalecké posudky, preklady a odpisy,

b) na náhradu za stratu času (§ 17).

Podľa § 16 ods. 3 Advokátskej tarify, od klienta možno požadovať na náhradu výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné sumu vo výške jednej stotiny výpočtového základu za každý úkon právnej služby. Túto sumu môže advokát požadovať aj vtedy, ak sa na jej náhrade s klientom osobitne nedohodol.

Podľa § 16 ods. 4 Advokátskej tarify, na výšku náhrady preukázaných cestovných výdavkov sa vzťahujú osobitné predpisy, (zákon č. 283/2002 Z.z.) ak táto vyhláška neustanovuje inak.

Podľa § 17 ods. 1 Advokátskej tarify, pri úkonoch právnej služby vykonávaných v mieste, ktoré nie je sídlom advokáta, za čas strávený cestou do tohto miesta a späť patrí advokátovi náhrada za stratu času vo výške jednej šesťdesiatiny výpočtového základu za každú aj začatú polhodinu.

Podľa § 18 ods. 3 Advokátskej tarify, ak je advokát platiteľom dane z pridanej hodnoty, zvyšuje sa odmena a náhrady podľa tejto vyhlášky o daň z pridanej hodnoty, ktorú je advokát povinný platiť podľa osobitného predpisu.

Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 283/2002 Z. z., ak sa zamestnanec písomne dohodne so zamestnávateľom, že pri pracovnej ceste použije cestné motorové vozidlo okrem cestného motorového vozidla poskytnutého zamestnávateľom, patrí mu základná náhrada za každý 1 km jazdy (ďalej len "základná náhrada") a náhrada za spotrebované pohonné látky; ak zamestnanec použije cestné motorové vozidlo na žiadosť zamestnávateľa, odsek 10 sa nepoužije.

Podľa § 7 ods. 2 zákona č. 283/2002 Z. z., sumu základnej náhrady pre jednostopové vozidlá a trojkolky a pre osobné cestné motorové vozidlá podľa odseku 1 ustanoví opatrenie, ktoré vydá ministerstvo; opatrenie sa vyhlási uverejnením jeho úplného znenia. 6) Pri použití prívesu k osobnému cestnému motorovému vozidlu sa základná náhrada zvýši o 15%.

Podľa § 7 ods. 5 zákona č. 283/2002 Z. z., cenu pohonnej látky preukazuje zamestnanec dokladom o kúpe pohonnej látky, z ktorého je zrejmá súvislosť s pracovnou cestou (ďalej len "doklad o kúpe"). Ak zamestnanec preukazuje cenu pohonnej látky viacerými dokladmi o kúpe, cena pohonnej látky sa môže vypočítať aritmetickým priemerom preukázaných cien. Ak zamestnanec nepreukáže cenu pohonnej látky dokladom o kúpe, na výpočet sa použije cena pohonnej látky, ktorá platila v čase nástupu na pracovnú cestu zistená Štatistickým úradom Slovenskej republiky (ďalej len "štatistický úrad").

Podľa Opatrenia Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky č. 181/2008 Z. z., suma základnej náhrady za každý 1 km jazdy pre osobné cestné motorové vozidlá je 5,50 Sk (0,183 Eur).

Súd preskúmal uplatnený nárok navrhovateľa na náhradu trov konania pozostávajúci zo súdneho poplatku zaplateného za návrh na začatie konania vo výške 96,50 Eur a v trovách právneho zastúpenia vo výške 1 106,96 Eur a zistil, že nie je opodstatnený v plnom rozsahu.

Navrhovateľ si uplatnil za úkon právnej služby - zastupovanie na pojednávaní dňa 14.03.2016, tarifnú odmenu vo výške 71,37 Eur napriek tomu, že predmetom konania ku dňu vykonania tohto pojednávania bol v súlade s uznesením č. k. 4C/72/2015-73 zo dňa 24.02.2016 nárok navrhovateľa na zaplatenie sumy len vo výške 885,82 Eur s príslušenstvom. Tarifná hodnota, ktorá sa použije pre výpočet odmeny za úkon právnej služby - zastupovanie na pojednávaní dňa 14.03.2016, predstavuje preto 885,82 Eur a nie navrhovateľom uvedenú sumu 1 610,32 Eur. Tarifná odmena za úkon právnej služby - zastupovanie na pojednávaní dňa 14.03.2016 teda v súlade s ustanovením § 10 ods. 2 Advokátskej tarify predstavuje 51,45 Eur.

Odmena advokáta navrhovateľa pozostáva z odmeny za štyri úkony právnych služieb (prevzatie a príprava zastúpenia dňa 22.09.2014, podanie návrhu vo veci samej zo dňa 22.09.2014, účasť na pojednávaní súdu dňa 18.02.2016 a dňa 14.03.2016), prvé tri úkony vo výške 71,37 a posledný vo výške 51,45 Eur spolu s paušálnou náhradou nákladov $2 \times 8,04$ Eur za úkony vykonané v roku 2014 a $2 \times 8,58$ Eur za úkony vykonané v roku 2016, a s uplatnenou 20 % sadzbou DPH (základ dane $71,37 \times 3 + 51,45 + 2 \times 8,04 + 2 \times 8,58 = 298,80$ Eur) vo výške 59,76 Eur, čo spolu predstavuje 358,56 Eur v zmysle § 10 ods. 1, § 13a ods. 1 písm. a), c), d), § 15 písm. a), § 16 ods. 3, § 18 ods. 3 Advokátskej tarify.

Trovy právneho zastúpenia ďalej pozostávajú z náhrady cestovných výdavkov, a to jednak z náhrady, tzv. amortizácie za každý 1 km jazdy na pojednávanie súdu dňa 18.02.2016 na trase Bratislava - Brezno a späť v celkovej dĺžke 502,- km ($502,- \times 0,183$ Eur/km = 91,87 Eur), ďalej z náhrady pohonných hmôt za použitie osobného motorového vozidla zn. Honda M1 na trase Bratislava - Brezno a späť v dĺžke 502,- km pri priemernej spotrebe tohto mot. vozidla vo výške 7,40 l/100 km a cene motorovej nafty 0,955 Eur za 1 liter (35,48 Eur), spolu 127,35 Eur (91,87 Eur + 35,48 Eur), spolu s uplatnenou 20 % sadzbou DPH (základ dane 127,35 Eur) vo výške 25,47 Eur, čo spolu predstavuje 152,82 Eur v zmysle § 7 ods. 1 zákona č. 283/2002 Z. z., § 15 písm. a), § 18 ods. 3 Advokátskej tarify.

Trovy právneho zastúpenia pozostávajú aj z náhrady cestovných výdavkov, a to jednak z náhrady, tzv. amortizácie za každý 1 km jazdy na pojednávanie súdu dňa 14.03.2016 na trase Bratislava - Brezno a späť v celkovej dĺžke 502,- km ($502,- \times 0,183$ Eur/km = 91,87 Eur), ďalej z náhrady pohonných hmôt za použitie osobného motorového vozidla zn. Honda M1 na trase Bratislava - Brezno a späť v dĺžke 502,- km pri priemernej spotrebe tohto vozidla vo výške 7,40 l/100 km a cene motorovej nafty 1,133 Eur za 1 liter (42,09 Eur), spolu 133,96 Eur (91,87 Eur + 42,09 Eur), spolu s uplatnenou 20 % sadzbou DPH

(základ dane 133,96 Eur) vo výške 26,79 Eur, čo spolu predstavuje 160,75 Eur v zmysle § 7 ods. 1 zákona č. 283/2002 Z. z., § 15 písm. a), § 18 ods. 3 Advokátskej tarify.

Navrhovateľ si uplatnil aj trovy právneho zastúpenia spočívajúce v náhrade za stratu času stráveného cestou na pojednávanie súdu v dňoch 18.02.2016 a 14.03.2016 na trase Bratislava - Brezno a späť, t. j. celkovo za 2 x 12 polhodín po 14,30 Eur za jednu polhodinu, spolu s uplatnenou 20 % sadzbou DPH (základ dane 24 x 14,30 = 343,20 Eur) vo výške 68,64 Eur, čo spolu predstavuje 411,84 Eur v zmysle § 15 písm. a), § 17 ods. 1, § 18 ods. 3 Advokátskej tarify.

V prípade, ak konanie bolo sčasti zastavené (napr. z dôvodu čiastočného späťvzatia žaloby alebo pre nedostatok podmienok konania), súd prihliadne na to, či a kto zavinil, že k zastaveniu muselo dôjsť. Najprv teda posúdi (v režime § 146 ods. 1 písm. c) a ods. 2 O.s.p.) otázku, čo bolo dôvodom, že konanie muselo byť sčasti zastavené a s prihliadnutím k tomuto záveru potom hodnotí (podľa § 142 ods. 2 O.s.p.) celkovú otázku, v akej časti bol ten-ktorý účastník úspešný. Ak je na čiastočnom späťvzati žaloby dané zavinenie žalobcu, treba z pohľadu § 142 ods. 2 vyvodiť, že v tomto rozsahu nemal žalobca vo veci úspech. Vždy totiž platí, že kto zavinil čiastočné zastavenie konania, mal ohľadne tejto časti žaloby neúspech a úspech sa z hľadiska posudzovania náhrady trov konania pričíta opačnej strane sporu (uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 26. 1. 2011, sp. zn. 6 MCdo/19/2010).

Zavinenie zastavenia konania spočíva predovšetkým na procesnom „zavinení“ zastavenia konania, t. j. účastník konania, ktorý podal návrh na začatie konania a bez vecného rozhodnutia súdu zobral svoj návrh na začatie konania späť, napr. bez udania dôvodu (uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 28. 10. 2010, sp. zn. 2 MOBdo/4/2010).

Vzhľadom na to, že navrhovateľ v priebehu konania dňa vzal návrh čiastočne späť, pričom dôvody späťvzatia neuviedol, zavinil tým z procesného hľadiska, že konanie muselo byť v časti zastavené. Zavinenie možno posudzovať len z procesného hľadiska, nie podľa hmotného práva. Vzhľadom na vyššie citované uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky platí, že kto zavinil čiastočné zastavenie konania, má ohľadne tejto časti žaloby neúspech a úspech sa z hľadiska posudzovania náhrady trov konania pričíta opačnej strane sporu.

V danom prípade tak súd pri rozhodovaní o trovách konania vychádzal z ustanovenia § 142 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého, ak má účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Pre účely určenia pomery úspechu medzi účastníkmi súd vyčíslil uplatňovanú pohľadávku navrhovateľa ku dňu podania návrhu dňa 06.10.2014. Navrhovateľ požadoval zaplatiť istinu vo výške 1 610,23 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,25 % ročne zo sumy istiny 1610,23 Eur od 27.05.2014 do zaplatenia, ktorý po vyčíslení ku dňu podania návrhu (03.09.2012) predstavuje 1 658,63 Eur.

Navrhovateľovi bol predmetným rozhodnutím priznaný voči odporkyniam nárok spočívajúci v istine vo výške 885,82 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,25 % ročne zo sumy tejto istiny 885,82 Eur od 27.05.2014 do zaplatenia, ktorý po vyčíslení ku dňu podania návrhu predstavuje 912,44 Eur.

Z uplatnenej celkovej sumy 1 658,63 Eur (do podania návrhu) bolo navrhovateľovi priznaných 912,44 Eur (vyčíslené do podania návrhu). Navrhovateľov úspech tak predstavoval v percentuálnom vyčíslení 55,01 % a neúspech 44,99 %. Navrhovateľ bol teda v predmetnej veci úspešnejším účastníkom konania. Po odrátaní úspechu navrhovateľa v konaní od jeho neúspechu (55,01 % - 44,99 %), má tento účastník právo na náhradu 10,02 % uplatnených trov konania. S ohľadom na úspech navrhovateľa vo vyššie uvedenom rozsahu súd priznal navrhovateľovi náhradu trov konania spočívajúcich v súdnom poplatku zaplatenom za návrh na začatie konania vo výške 9,67 Eur (10,02 % x 96,50 Eur) a v trovách právneho zastúpenia vo výške 108,61 Eur (10,02 % x 1 083,97 Eur) a odporkyne 1/ a 2/ zavial na ich náhradu tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku. Vo zvyšnej časti súd navrhovateľovi uplatnenú náhradu trov konania nepriznal.

Podľa § 160 ods. 1 O.s.p., ak súd uložil v rozsudku povinnosť, je potrebné ju splniť do troch dní od právoplatnosti rozsudku; súd môže určiť dlhšiu lehotu. Súd môže určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonať aj v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určí, a to aj tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Súd v súlade s ust. § 160 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku povolil odporkyniam 1/ a 2/ žalovanú istinu spolu s príslušenstvom, ako aj s náhradou trov konania splácať navrhovateľovi spoločne a nerozdielne v pravidelných mesačných splátkach vo výške 73,82 Eur zročných vždy do 25.-teho dňa každého mesiaca počínajúc právoplatnosťou tohto rozsudku s tým, že ak sa odporkyne omeškajú so zaplatením čo len jednej mesačnej splátky, stane sa zročným celý ich dlh.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia písomne v dvoch vyhotoveniach prostredníctvom podpísaného súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá právoplatné a vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. (Exekučný poriadok).